Jussi Mäkinen

Päijät-Hämeen maakunnallisesti arvokkaat harjualueet

Maakuntakaavan rajaustarkistukset

Päijät-Hämeen liitto A208 * 2013

PÄIJÄT-HÄMEEN LIITTO

A208 * 2013

ISBN 978-951-637-213-9

ISSN 1237-6507

Valokuvat: Mika Selin, Jussi Mäkinen, Tuomo Hurme

Kansikuva: Asikkalan Laattaaharju. Kuva: Mika Selin

Kartat ja laserkeilausaineisto: Maanmittauslaitos 2013

Sisällys

1. Taustaa 4
2. Menetelmät 5
3. Arvioidut harjualueet 9
3.1. Rantaharju – Laattaanharju, Asikkala 9
3.2. Vesivehmaankangas, Asikkala 10
3.3. Kukonharju-Sipilänharju, Hämeenkoski - Hollola 12
3.4. Ilolanharjut, Hämeenkoski 12
3.5. Ahvenaistenharju, Hämeenkoski 13
3.6. Palomaan harjualue, Hämeenkoski 14
3.7. Syrjämäki (I Salpausselkä), Kärkölä 14
3.8. Hiidenmäen harjualue, Kärkölä 15
3.9. Sietikan alue, Lahti 15
3.10. Salpausselkä, Uusikylä, Nastola 16
3.11. Salpausselkä, Haarankylä, Nastola 16
3.12. Kiviharju, Padasjoki 17
3.13. Syrjäinmäki, Padasjoki 18
3.14. Leenharju, Sysmä 18
4. Lähteet 19

Liite 1. Arvioitujen alueiden suojelutilanne, todetut maa-aineksenotot ja käytettyjen ilmakuva- ja laserkeilausaineistojen päiväykset. 20

1. Taustaa

Päijät-Häme on harjujen maakunta. Harjuista kuuluisimmat, Salpausselät ja Pulkkilanharju ovat arvoiltaan jopa kansainvälistä tasoa. Valtakunnallisesti arvokkaat harjukohteet kuuluvat valtakunnalliseen harjujensuojeluohjelmaan tai Natura 2000 –verkostoon ja niiden luonto- ja maisema-arvot on turvattu näiden ohjelmien kautta. Maakunnallisesti arvokkaita harjukohteita on inventoitu useissa eri selvityksissä viimeisen 20 vuoden aikana. Selvityksistä merkittävimmät ovat Päijät-Hämeen harjujen inventointi (Asp 1993), Päijät-Hämeen maisemaselvitys (Aarrevaara ym. 2007), Päijät-Hämeen maakuntakaavan luontoinventoinnit 2003 – 2004 (Lammi & Vauhkonen 2004) sekä maisemansuojelun kannalta arvokkaiden sora- ja hiekkamuodostumien inventointi ja arvoluokitus (Eerikäinen 2012) (Kuva 1).

Kuva 1. Päijät-Hämeen arvokkaita harjualueita on käsitelty useissa eri selvityksessä

Päijät-Hämeen voimassa oleva maakuntakaava on vuodelta 2006. Kaavakartalla on esitetty ge-rajauksilla (arvokas harjualue tai muu geologinen muodostuma) 20 erillistä kohdetta. Osa kohteista on valtakunnallisesti arvokkaita ja ne kuuluvat valtakunnalliseen harjujensuojeluohjelmaan tai Natura 2000 –verkostoon. Osa kohteista on puolestaan maakunnallisesti tai vain paikallisesti arvokkaita, ja niiden rajaukset perustuvat Enviro Oy:n vuonna 2004 tekemään selvitykseen tai vuoden 1999 seutukaavaan.

Päijät-Hämeen uuden kokonaismaakuntakaavan valmistelu on käynnissä ja kaavassa esitettävien erilaisten rajausten perusteet on hyvä tarkistaa tässä yhteydessä. Maakuntakaavan laatimisen lähtökohtana on, että siinä esitettävillä asioilla tulisi olla vähintään maakunnallista merkitystä. Tämän vuoksi Päijät-Hämeen ge-rajauksista käytiin lävitse ne, joiden rajaus ei perustu valtakunnallisiin aineistoihin. Kohteista arvioitiin ovatko ne maakunnallisesti arvokkaita ja onko niiden rajauksiin syytä tehdä muutoksia. Kohteiden rajausperusteet ja esitetyt rajausmuutokset on kuvattu tässä raportissa. Tässä raportissa esitetyt rajaukset ovat ehdotuksia. Kohteiden lopullinen rajaus ja esittämistapa maakuntakaavassa vahvistuvat uuden maakuntakaavan laatimisen yhteydessä.

2. Menetelmät

Päijät-Hämeen nykyisessä maakuntakaavassa on 14 ge-rajauksella osoitettua kohdetta, joissa rajauksen lähde on jokin muu kuin valtakunnallinen harjujensuojeluohjelma tai Natura 2000 –ohjelma (taulukko 1). Näiden kohteiden nykytila arvioitiin tutkimalla tuoreimmat ilmakuvat, laserkeilausaineisto sekä tarkastelemalla ympäristöhallinnon Hertta –tietokannan uhanalaistietoja. Maastotarkastuksia kohteille ei tehty, eikä tässä yhteydessä selvitetty kokonaan uusien kohteiden rajaamista.

Taulukko 1. Arvioidut harjukohteet. Rajauksen lähteenä mainittu Enviro viittaa raporttiin Lammi & Vauhkonen 2004. Tunnus tarkoittaa vuoden 2006 maakuntakaavan kunkin kohteen yksilöivää tunnusta.

Nimi	Kunta	Kuvaus	Rajauksen lähde	Tunnus
Rantaharju-Laattaanharju	Asikkala	Maakunnallisesti merkittävä pitkittäisharjumuodostuma. Harjun tuntumassa on arvokasta kulttuuriympäristöä.	Seutukaava	ge7
Vesivehmaankangas	Asikkala	Maakunnallisesti edustava harjualue, jossa jääkontaktirinne, sulamisvesiuomia sekä runsaasti suppia. Alueella on erityistä kasvistollista merkitystä.	Enviro	ge8
Kukonharju-Sipilänharju	Hämeenkoski, Hollola	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Alueella on laajoja suppakuoppia, maisemallisesti näyttäviä rinteitä ja laajahko, painanteessa sijaitseva lähde. Eteläosan laaksoissa on arvokkaita maisemia.	Enviro	ge12
Ilolanharjut	Hämeenkoski	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Alueella on erityisen runsaasti suppakuoppia, Hämeenkosken kirkonkylän maisemaa rajaava rinne ja vaateliasta harjukasvillisuutta.	Enviro	ge13
Ahvenaistenharju	Hämeenkoski	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Alueella on näyttäviä harjuselänteitä, suppakuoppiin muodostuneita lampia ja soita sekä pähkinäpensasesiintymä. Itäosaa reunustaa arvokas kulttuuriympäristö.	Enviro	ge14
Palomaan harjualue	Hämeenkoski	Paikallisesti arvokas, ympäröivästä peltomaisemasta kohoava harjukumpareiden ja suppalampien muodostama kokonaisuus, jonka läpi kulkee kylätie.	Enviro	ge15

Hiidenmäen harjualue	Kärkölä	Arvokas maisemakokonaisuus, jonka pinnanmuodot ovat vaihtelevat suppakuoppineen ja kumpuineen. Pohjoisosassa on Huovilan kartanon kulttuurihistoriallisesti merkittävä puisto.	Seutukaava	ge16
Syrjämäki (I Salpausselkä)	Kärkölä	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Geologisesti selkeärajainen muodostuma kohoaa näyttävästi ympäröivästä viljelymaisemasta. Itäosaa reunustaa arvokas kulttuuriympäristö ja -maisema.	Enviro	ge17
Sietikan alue	Lahti	Paikallisesti arvokas, asutuksen ympäröimä harjumuodostuma, jossa sijaitsee pieni Sietikan lampi. Lännessä harjumuodostumaa reunustaa Koiskalan kartanon arvokas kulttuuriympäristö.	Enviro	ge18
Salpausselkä, Uusikylä	Nastola	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Selkeärajainen muodostuma on kapea ja jyrkkärinteinen. Sen eteläreunalla on maanteitä, rautatie ja asutusta. Pohjoisosaa reunustaa osittain Uudenkylän kulttuurimaisema.	Enviro	ge19
Salpausselkä, Haarankylä	Nastola	Maakunnallisesti arvokas Salpausselän reunamuodostuman osa. Alueella on maisemallisesti näyttäviä rinteitä ja harjukumpareita. Lakialue on melko tasainen ja kivikkoinen.	Enviro	ge20
Kiviharju	Padasjoki	Maakunnallisesti merkittävä, ympäristöstään selkeästi erottuva harjualue, jolla on geologisia ja maisemallisia arvoja.	Enviro	ge22
Syrjäinmäki	Padasjoki	Maakunnallisesti merkittävä, Jamoinjärven ylittävä harjualue, jolla on kasvistollisia, geologisia ja maisemallisia arvoja.	Enviro	ge23
Leenharju	Sysmä	Maakunnallisesti maisemallisesti ja geologisesti merkittävä pitkittäisharjun osa, jossa kolme harjulampea ja useita suppia.	Enviro	ge24

Kohteiden nykytilan arvioimisessa erityisesti laserkeilausaineisto osoittautui hyödylliseksi. Maanmittauslaitoksen sivuilta on ilmaiseksi ladattavissa tuoreet laserkeilausaineistot Päijät-Hämeestä, lukuun ottamatta maakunnan pohjoisinta osaa. Aineistot analysoitiin FugroViewer 1.0 ilmaisohjelmalla. Aineiston resoluutio riitti erottamaan pienetkin maa-aineksen kotitarveotot, vaikka kyseessä olisi ollut jo metsittynyt sorakuoppa (kuva 2). Sorakuopista otettu maa-aineksen määrä on myös helppo arvioida yleispiirteisesti ohjelman avulla hyödyntäen valittujen alueiden poikkileikkauksista laskettuja korkeuseroja. Kunkin arvioidun alueen tarkemmat tiedot mm. soranottotilanteen osalta on koottu liitteeseen 1.

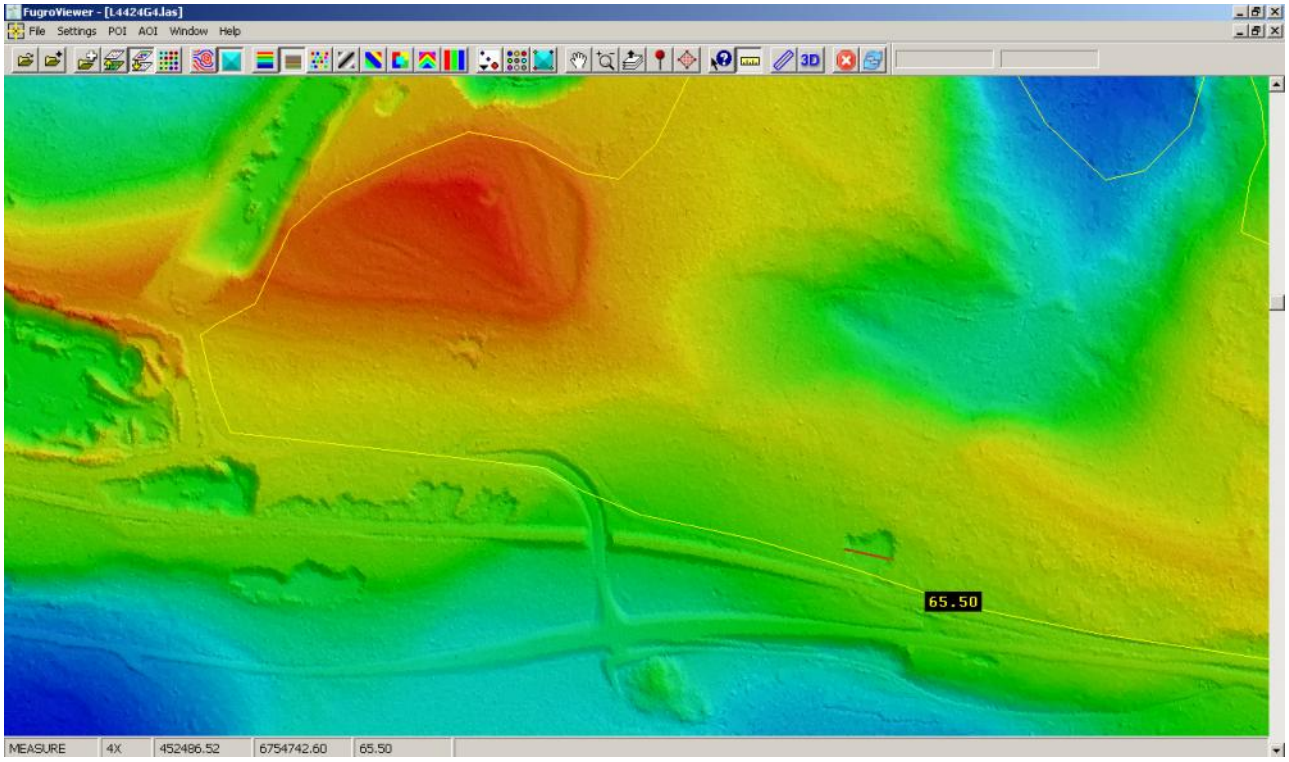

Kuva 2. Salpausselän laserkeilausaineisto FugroViewer –ohjelmassa Nastolan Haarankylän kohdalla. Kuvassa maaston alin kohta on väritetty sinisellä, korkein punaisella. Ge-rajaus näkyy keltaisena viivana aineiston päällä. Rajauksen eteläreunassa erottuu noin 65 metriä leveä sorakuoppa.

Taulukon 1 kohteista tarkastettiin onko rajausten sisällä sellaisia soranottoalueita, jotka heikentävät alueen luonnontilaa. Suurempien sorakuoppien kohdalla rajausta muutettiin siten, että soranottoalue rajattiin pois. Kaikkein pienempien kotitarveottoon tehtyjen kuoppien osalta rajausta ei kuitenkaan pääsääntöisesti muutettu, jotta kotitarveotosta ei muodostuisi arvokkaan harjualueen rajauksen automaattista pienennyskeinoa. Rajauksia tarkistettiin myös niissä tapauksissa, joissa esimerkiksi harjun viereistä vesi-, suo- tai peltoaluetta sisältyi rajaukseen tai jos rajauksen perusteena olevaa geologista muodostumaa oli selvästi havaittavissa rajauksen ulkopuolella. Erityisesti suppa-alueiden tai maastosta erottuvien kumpareiden jatkuminen rajauksen ulkopuolelle oli helppo havaita laserkeilausaineistosta (kuva 3).

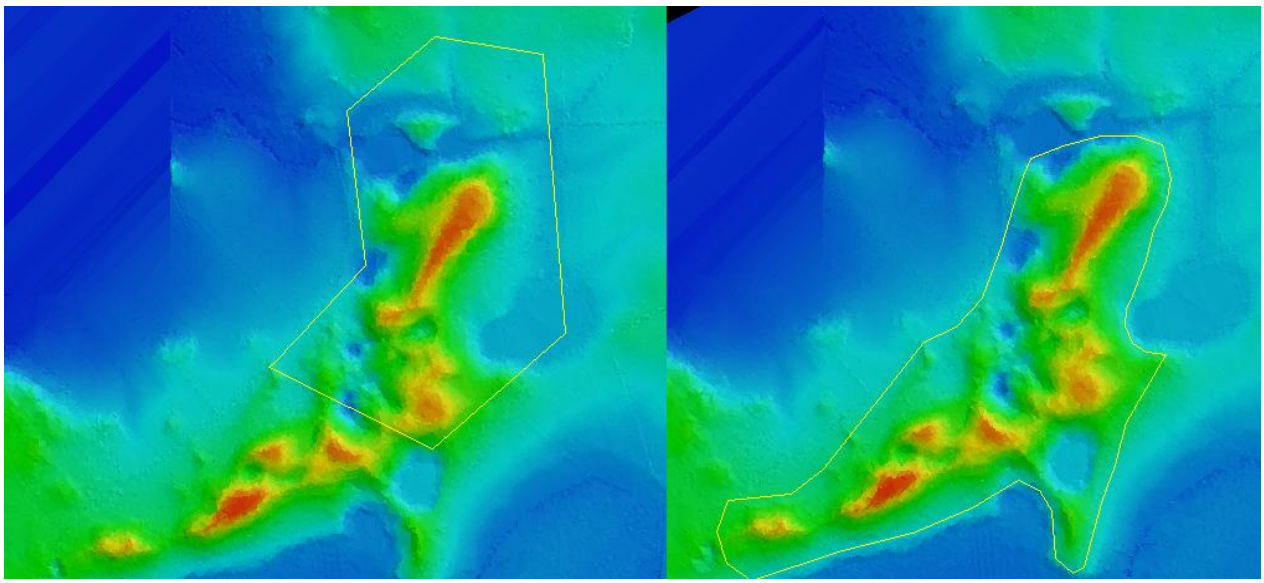

Kuva 3. Kärkölän Hiidenmäen rajauksen tarkistaminen laserkeilausaineiston perusteella. Vanha rajaus (vasen puoli) sisälsi vain noin puolet harjun korkeasta ja jyrkkäpiirteisestä osasta, mutta vastaavasti joitain ympäröiviä matalia peltoalueita sisältyi rajaukseen. Uusi rajaus (oikea puoli) on tehty paremmin maaston piirteitä vastaavaksi.

Ge-rajauksen on tarkoitus osoittaa se osa muodostumasta, joka on itsessään arvokas. Arvoa tulee tarkastella pääasiassa geologisista lähtökohdista, joten kohde voi olla arvokas vaikka se olisi metsien ympäröimä eikä näkyisi laajoille alueille. Rajaukseen ei ole tarkoituksenmukaista lisätä erityistä puskurivyöhykettä, sillä rajauksen ulkopuolella tehtävät maa-aineksen otot eivät vaikuta rajauksen sisällä oleviin geologisiin muodostumiin. Arvokkaiden maisemien huomioiminen ja turvaaminen tapahtuu sekä valtakunnallisten että maakunnallisten maisemaluokitusten kautta, eikä ge-rajauksessa ole tarpeen huomioida erikseen kohteen ulkopuolisia maisemallisia arvoja. Myöskään kohteisiin liittyviä kulttuurihistoriallisia tai arkeologisia arvoja ei tule kytkeä ge-rajaukseen, sillä niillekin on olemassa omat valtakunnalliset ja maakunnalliset arvottamisperusteensa.

3. Arvioidut harjualueet

3.1. Rantaharju – Laattaanharju, Asikkala

Rantaharju – Laattaanharjun harjujakso sijaitsee Asikkalan kirkonkylässä Päijänteen itärannalla (kansikuva). Rajauksen eteläpuolella on valtakunnallisesti arvokas Aurinkovuori – Linnovuori – Syrjänsupat -kokonaisuus ja pohjoispuolella niin ikään valtakunnallisesti arvokas Pulkkilanharju.

Vuoden 2006 rajauksesta on poistettu Päijänteen vesialueen puolelle ulottuneita reunoja. Kirkonkylän puolella rajausta on muutettu vastaamaan paremmin harjuselänteen muotoa. Harjun tilan kohdalla kahden sorakuopan osalta rajausta on supistettu. Eteläpäässä rajausta on laajennettu siten, että se yhdistyy saumattomasti valtakunnallisesti arvokkaan harjualueen rajaukseen.

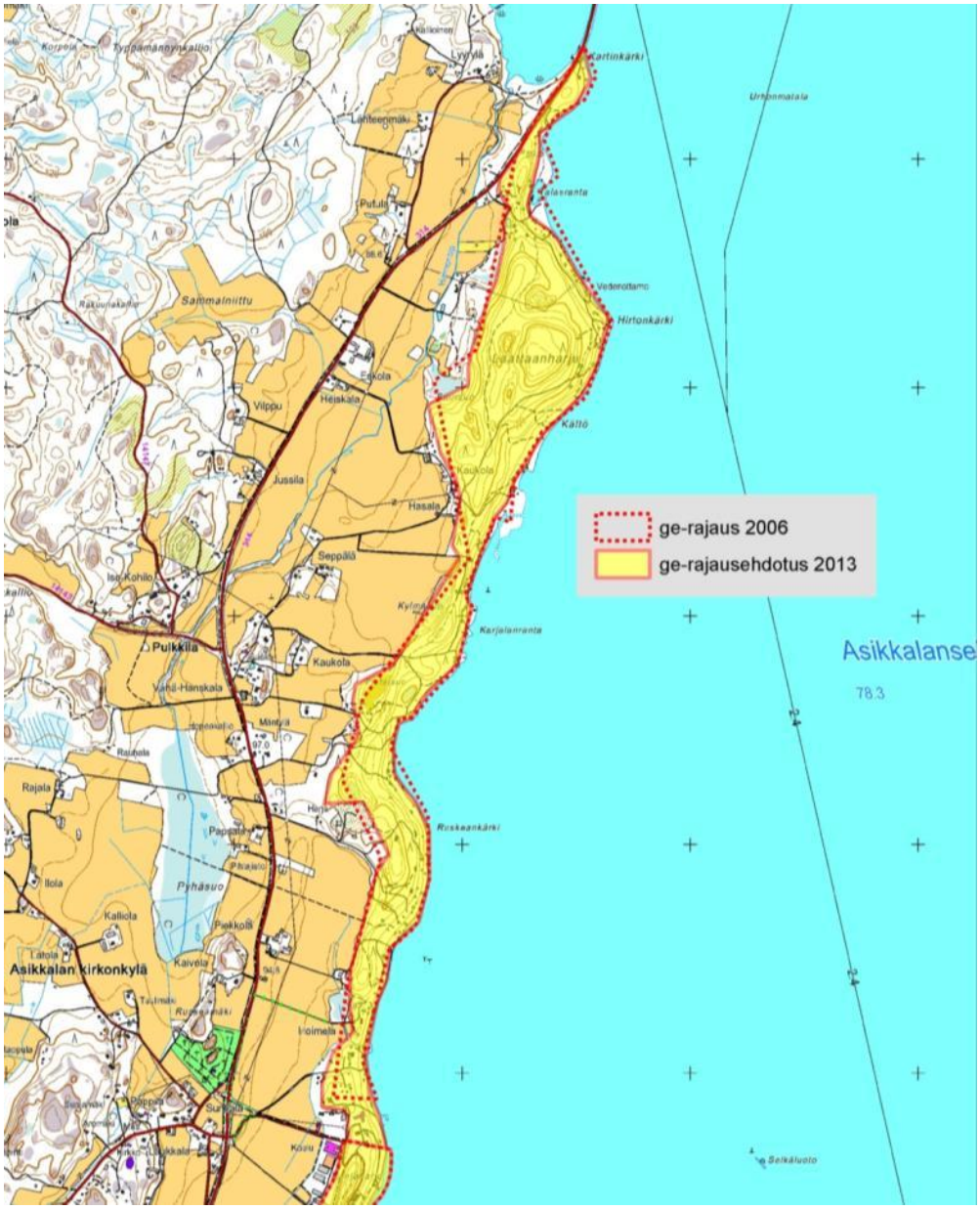

Kuva 4. Rantaharju – Laattaanharjun rajausehdotus.

3.2. Vesivehmaankangas, Asikkala

Vesivehmaankankaan rajausperusteena on mainittu vuoden 2008 maakuntakaavassa edustava jääkontaktirinne, sulamisvesiuomat, supat ja erityinen kasvistollinen merkitys (Lammi & Vauhkonen 2004). Alueen kasveista merkittävin on harjulla runsaana kasvava kangasvuokko (*Pulsatilla vernalis*), joka on luokiteltu Suomessa vaarantuneeksi lajiksi (Rassi ym. 2010). Rajausta on laajennettu eteläpäästä kattamaan alueen merkittävimmät kangasvuokon kasvupaikat uusimpien tietojen perusteella (HERTTA 2012). Lentokentän pohjoispuolella mutkittelevaa rajausta on muutettu yleispiirteisemmäksi ja jätetty ampumarata reunavalleineen pois rajauksesta. Pohjoisosassa rajausta on hieman pienennetty jättämällä pois pieni peltokuvio sekä siirtämällä raja kiinni pohjoispuolitse kulkevaan metsäautotiehen.

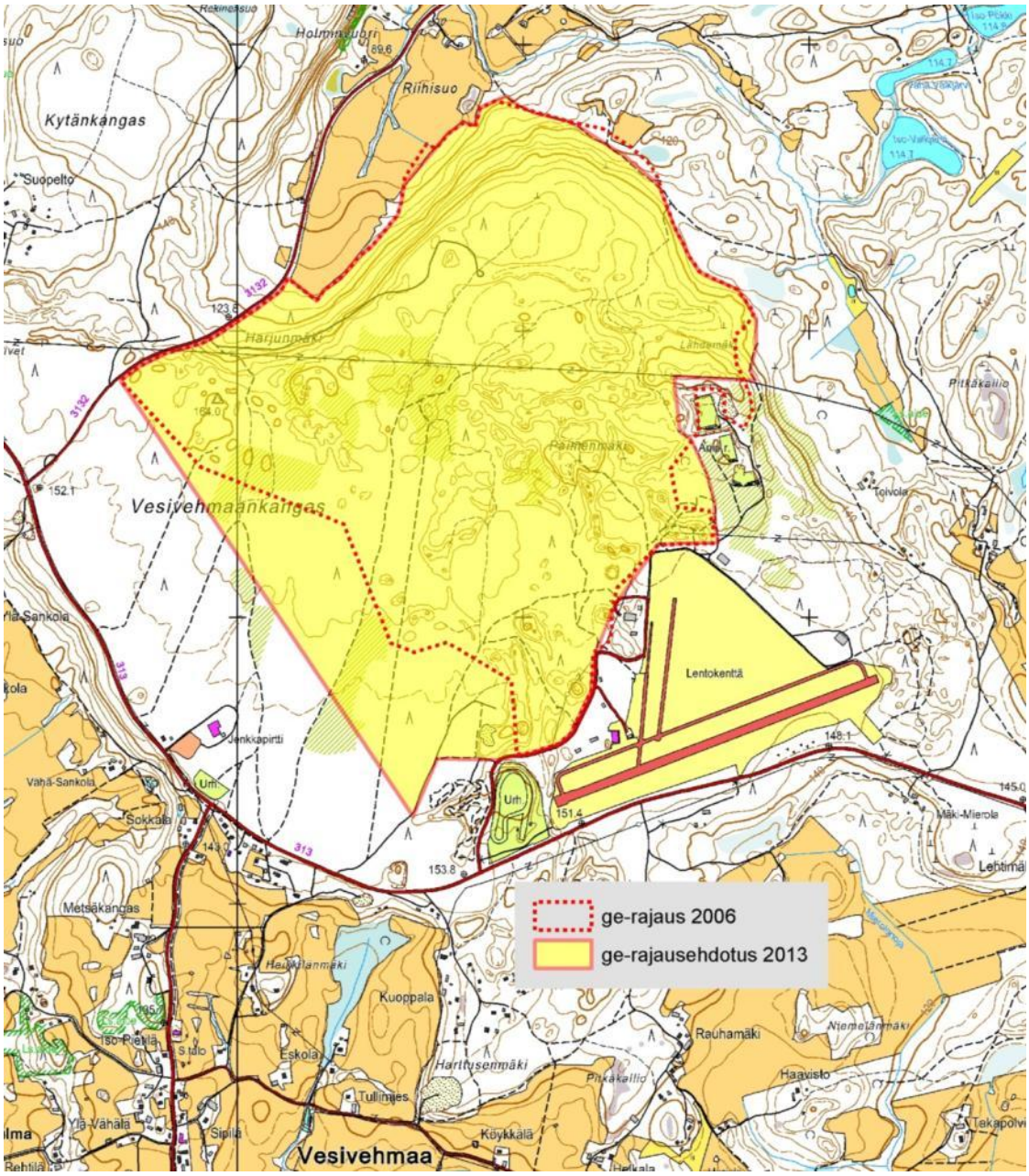

Kuva 5. Vesivehmaankankaan rajausehdotus.

Kuva 6. Kangasvuokot Vesivehmaankankaalla 30.4.2010. Kuva: Jussi Mäkinen.

Kuva 7. Vesivehmaan Paimenmäen supat erottuvat hyvin hakkuuaukealla. Kuva: Mika Selin.

3.3. Kukonharju-Sipilänharju, Hämeenkoski - Hollola

Itäreunan rajausta on tarkistettu siten, että tasaisemman delta-alueen sulavesiuomat kuuluvat rajaukseen. Luoteisreunassa rajausta on muotoiltu seuraamaan 120m korkeuskäyrää (kuva 8).

3.4. Ilolanharjut, Hämeenkoski

Ilolanharjun rajausta on muutettu hieman koillisreunastaan vastaamaan tarkemmin harjun muotoa. Pohjoiskulman pienen sorakuopan osalta rajausta ei ole muutettu. Soranottoa ei tulisi laajentaa paikassa enempää rajauksen sisälle. Rajaus, kts. kuva 8.

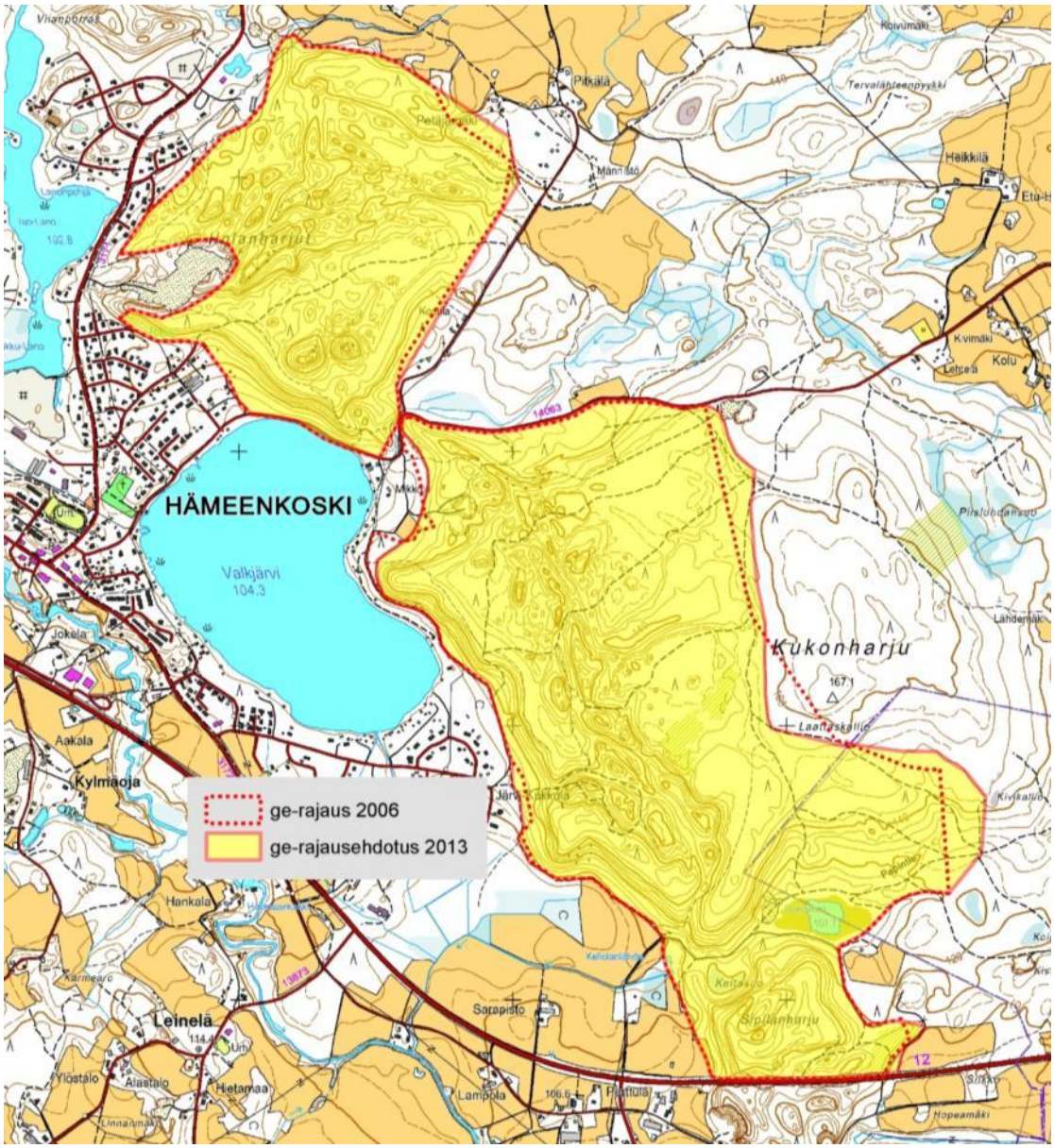

Kuva 8. Kukonharju – Sipilänharjun (eteläisempi alue) ja Ilolanharjun (pohjoisempi alue) rajausehdotukset

3.5. Ahvenaistenharju, Hämeenkoski

Ahvenaistenharjun rajaus on palautettu vastaamaan vuosien 1993 ja 2004 inventointien perusteella esitettyä rajausta (Asp 1993, Lammi & Vauhkonen 2004) (kuva 9). Vuoden 2006 maakuntakaavassa esitetylle supistetulle rajaukselle ei ole erityisiä perusteita, sillä geologisesti maakunnallisesti arvokas alue jatkuu alkuperäisten esitysten kaltaisesti noin kilometrin kauemmas länteen. Ahvenaistenharjun alue koostuu kolmesta geologisesti arvokkaasta pääelementistä: jyrkkärinteisestä ja hyvin säilyneestä luode-kaakko –suuntaisesta pitkittäisharjusta ja sen viereisestä 20-25m syvästä rotkolaaksosta, näiden länsipuolella olevasta Ahvenaistensuppien alueesta ja kohteen eteläreunan Ahvenaistenharjusta. Nyt ehdotettu rajaus on tarkistettu laserkeilausaineiston perusteella siten, että se kattaa em. arvokkaat pääelementit (kuva 10).

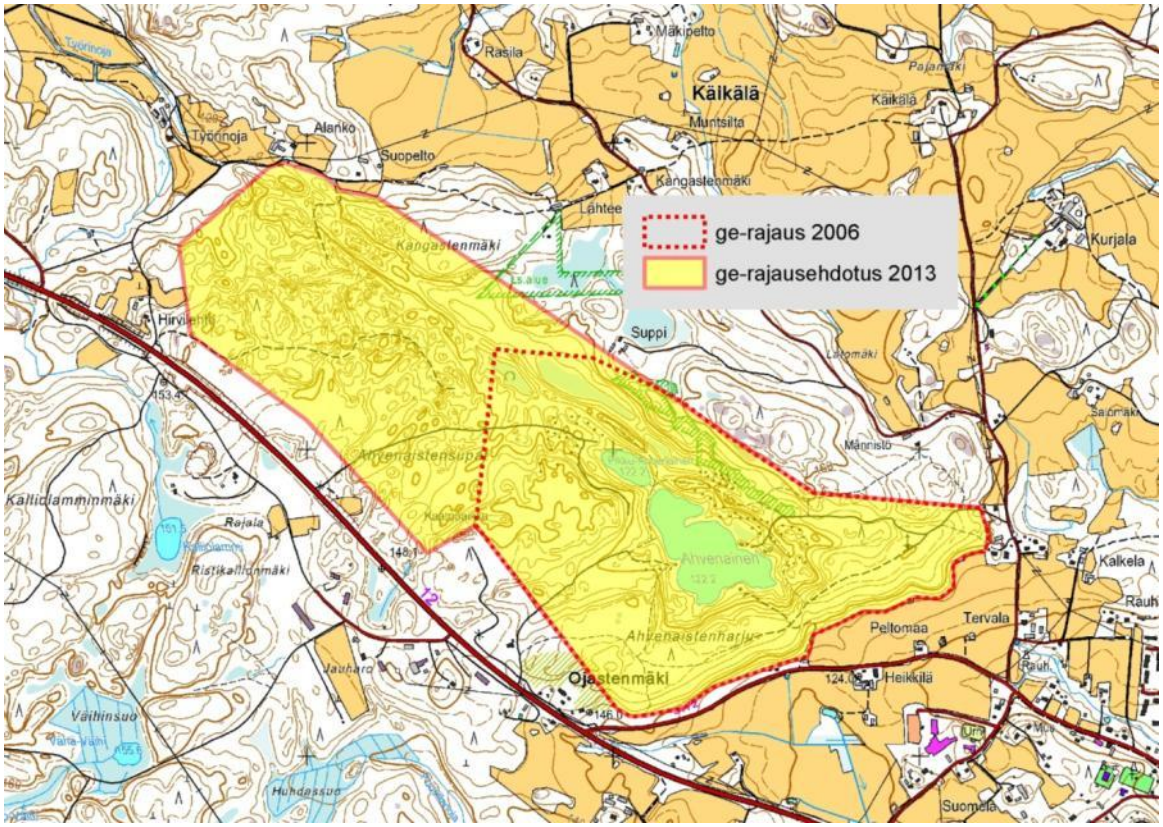

Kuva 9. Ahvenaistenharjun rajausehdotus

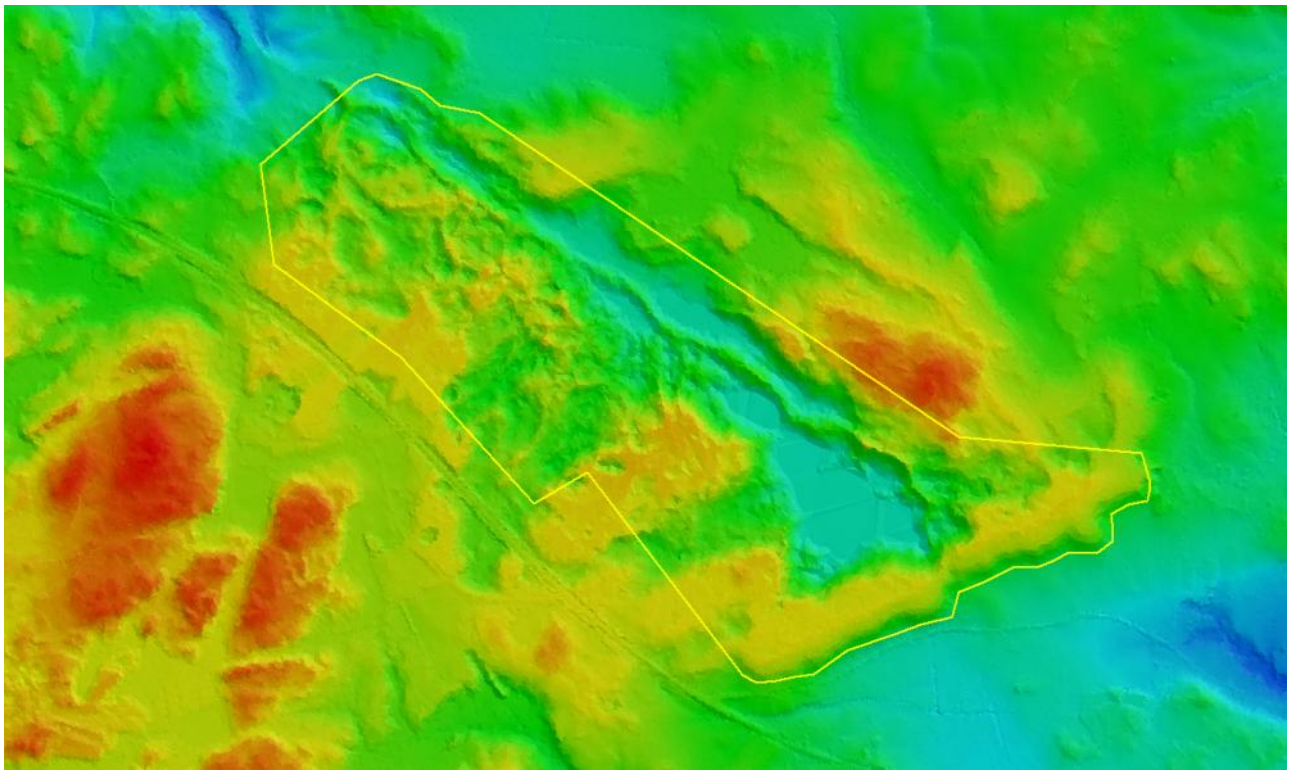

Kuva 10. Ahvenaistenharjun rajausehdotus. Laserkeilausaineistossa erottuu selvästi luode-kaakko –suuntainen pitkittäisharju ja sen länsipuolella oleva epätasaiselta näyttävä suppa-alue. Valtatie 12 reunaluiskineen erottuu aineistossa rajauksen lounaispuolella.

3.6. Palomaan harjualue, Hämeenkoski

Kohde on pienialainen ja vain paikallisesti arvokas (Lammi & Vauhkonen 2004) ja sen rajaus voidaan poistaa.

3.7. Syrjämäki (I Salpausselkä), Kärkölä

Kohteen rajaus vastaa maakunnallisesti arvokasta geologista muodostumaa (Lammi & Vauhkonen 2004), eikä alueelle ole ilmestynyt uusia sorakuoppia tai muita arvoa heikentäviä muutoksia. Ei tarvetta rajauksen muuttamiselle.

3.8. Hiidenmäen harjualue, Kärkölä

Alkuperäiseen rajaukseen on kuulunut Huovilan puisto ja osa sen eteläpuolisesta harjusta. Vuonna 2009 voimaan tulleessa uudessa valtakunnallisesti arvokkaiden kulttuuriympäristöjen rajauksessa (RKY) on mukana Huovilanpuisto. Ge-rajausta on tarkistettu siten, että pohjoisosassa rajausta on supistettu siltä osin kuin kyseessä on vain kulttuurihistoriallisesti merkittävää aluetta, sen sijaan eteläosassa rajausta on laajennettu kattamaan koko suppakuoppia ja kumpuja sisältävä harjuselänne (kuvat 3 ja 11).

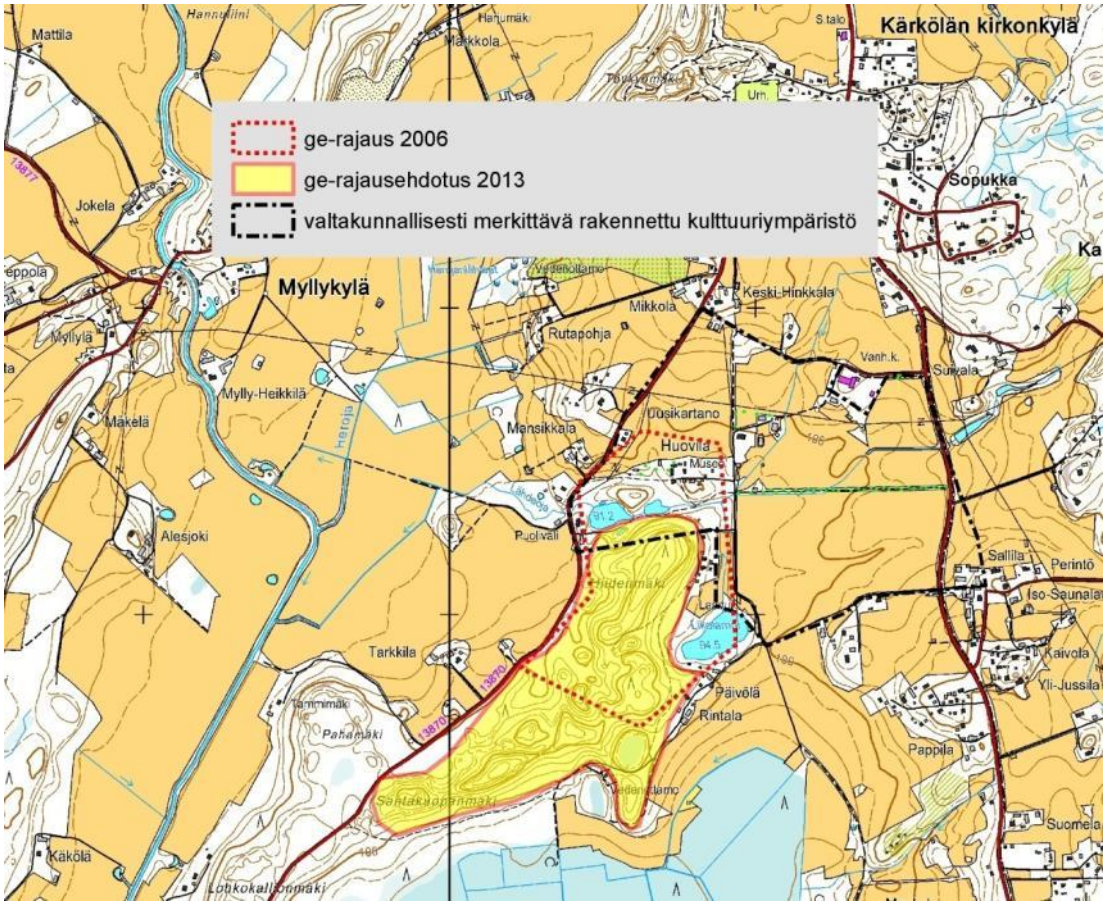

Kuva 11. Hiidenmäen rajausehdotus

3.9. Sietikan alue, Lahti

Kohde on pienialainen ja vain paikallisesti arvokas (Lammi & Vauhkonen 2004) ja sen rajaus voidaan poistaa.

3.10. Salpausselkä, Uusikylä, Nastola

Kohteen rajausta on tarkistettu POSKI-projektin (Pohjaveden suojelun ja kiviaineshuollon yhteensovittaminen) yhteydessä tehdyn luontoselvityksen (Faunatica 2012) tulosten perusteella. Alueella elää mm. uhanalaista palosirkkaa (*Psophus stridulus*), kuva 13. Eteläreunasta on poistettu Lahti-Kouvola – junaradan eteläpuolinen kapea osuus, jossa kulkee paikoin valtatie 12 ja Uudenkylän paikallistie.

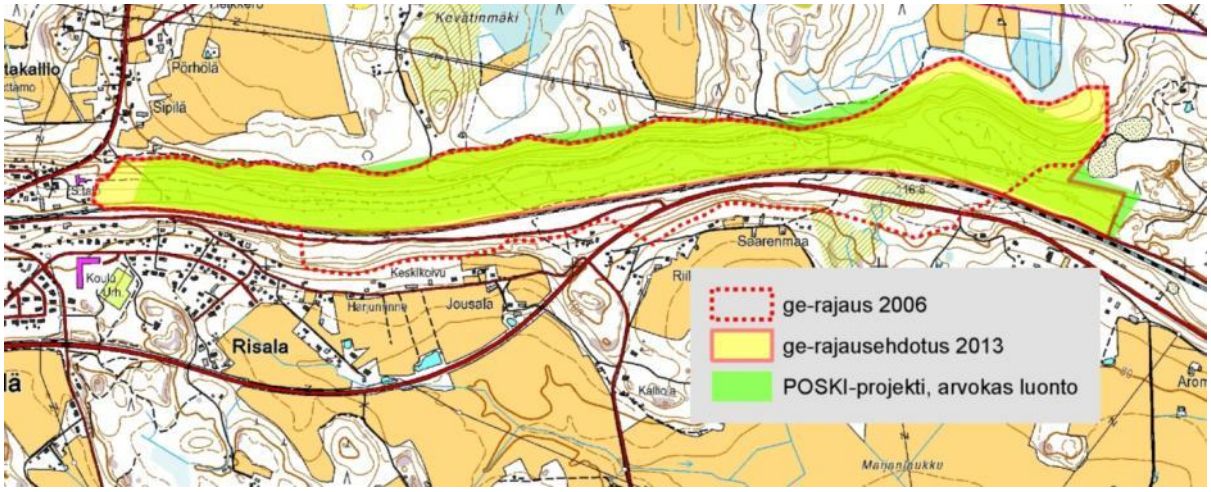

Kuva 12. Salpausselän rajausehdotus Nastolan Uudenkylän kohdalta

3.11. Salpausselkä, Haarankylä, Nastola

Kohteen rajaus vastaa maakunnallisesti arvokasta geologista muodostumaa (Lammi & Vauhkonen 2004), eikä alueelle ole ilmestynyt uusia sorakuoppia tai muita arvoa heikentäviä muutoksia. Alueen luonto- ja ympäristöarvoja on selvitetty vuonna 2013 Nastolan Uudenkylän osayleiskaavatyön yhteydessä (Mäkelä 2013, Hokkannen ym. 2013). Alueelta on löydetty mm. vaarantuneiksi luokitellut ja luonnonsuojeluasetuksen erityisesti suojeltaviksi lajeiksi nimetyt palosirkka ja harsosammal (*Trichocolea tomentella*). Ei tarvetta rajauksen muuttamiselle.

Kuva 13. Palosirkka (*Psophus stridulus*) elää Nastolassa Salpausselän paahteisilla rinteillä. Lajin koiras on helppo tuntea lennossa näkyvistä punaisista takasiivistään. Kuvat: Tuomo Hurme.

3.12. Kiviharju, Padasjoki

Kohteen rajausta on pienennetty POSKI-projektin yhteydessä tehdyn luontoselvityksen (Faunatica 2012) tulosten perusteella. Selvityksessä vuoden 2006 rajauksen pohjoisosa arvotettiin luontoarvojensa puolesta maa-aineksen ottoon soveltuvaksi, mutta eteläosa todettiin edelleen arvokkaaksi kohteeksi.

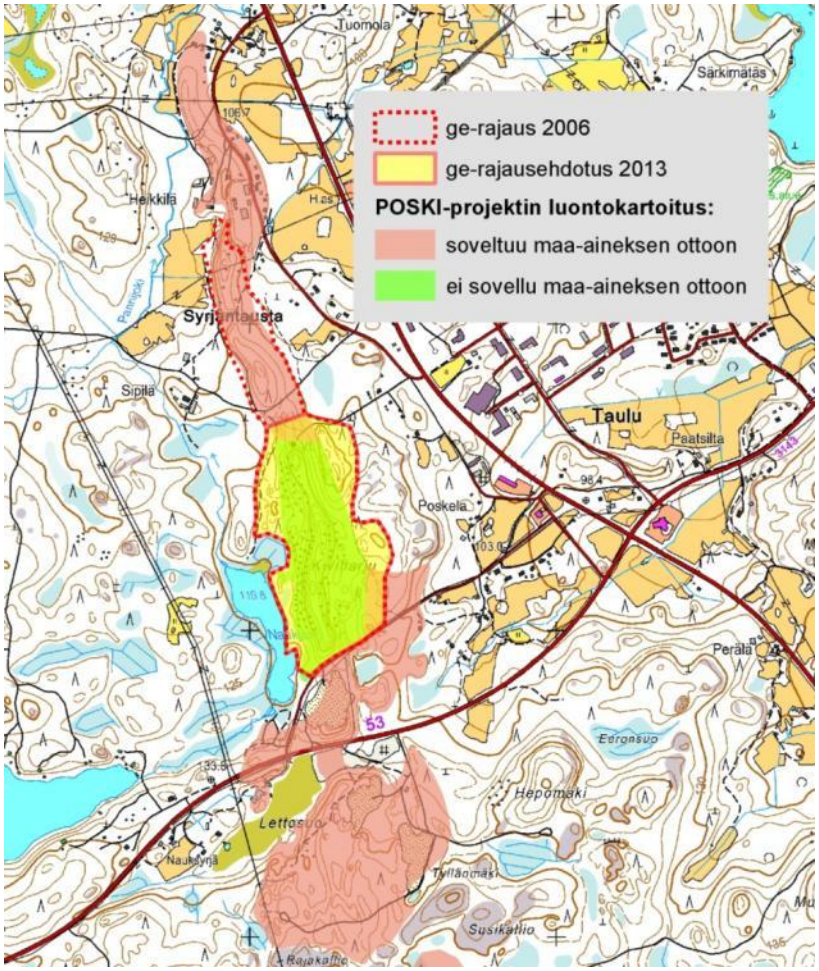

Kuva 14. Kiviharjun rajausehdotus

3.13. Syrjäinmäki, Padasjoki

Rajaus koostuu kahdesta isommasta kokonaisuudesta. Näistä pohjoisemmassa rajausta pienennettiin Auttoisten kylän kohdalla hieman siten, että rajauksen sisällä ollut viljelykäytössä ollut peltokuvio poistettiin ge-rajauksesta.

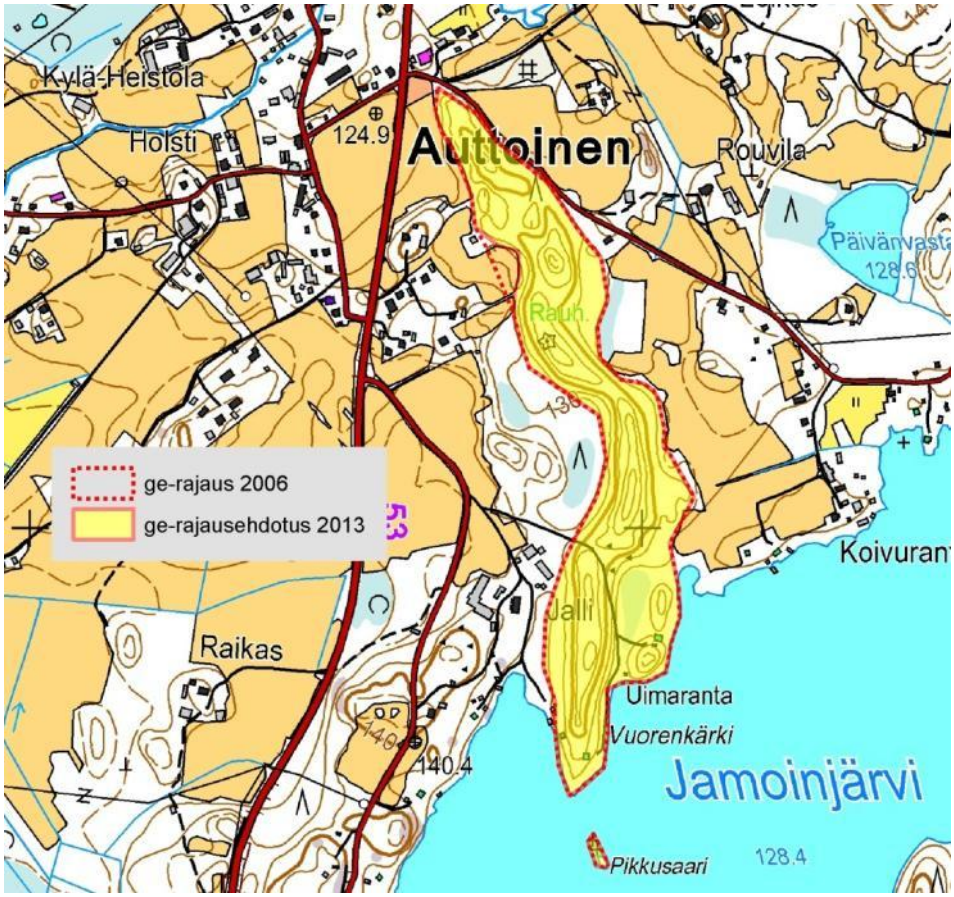

Kuva 15. Syrjäinmäen rajausehdotus. Kuvassa on vain esitetty vuoden 2006 rajauksen pohjoisosa, eteläosaan ei ole esitetty muutoksia

3.14. Leenharju, Sysmä

Kohteen rajaus vastaa maakunnallisesti arvokasta geologista muodostumaa (Lammi & Vauhkonen 2004), eikä alueelle ole ilmestynyt uusia sorakuoppia tai muita arvoa heikentäviä muutoksia. Ei tarvetta rajauksen muuttamiselle.

4. Lähteet

Aarrevaara, Eeva, Uronen, Carita & Vuorinen, Tapani 2007: Päijät-Hämeen maisemaselvitys. Lahden ammattikorkeakoulun julkaisu. Sarja C, osa 22. 70 s.

Asp, Marko 1993: Päijät-Hämeen harjujen inventointi. Päijät-Hämeen liitto

Eerikäinen, Hannu 2012: Maisemansuojelun kannalta arvokkaiden sora- ja hiekkamuodostumien inventointi ja arvoluokitus. Päijät-Hämeen POSKI-hanke. Ramboll Finland Oy. Julkaisematon raportti. 45 s.

Faunatica 2012: Päijät-Hämeen POSKI-projektin luontoinventoinnit vuosina 2010–2012. 522 s.

HERTTA-eliölajijärjestelmä. Tiedot saatu Hämeen ELY-keskukselta 23.2.2012.

Hokkanen, Mervi, Torri, Kaisa & Långström, Kaisa 2013: Nastolan Uudenkylän osayleiskaava. Ympäristöselvitys. Ramboll Finland Oy. 27 s. + liitteet.

Mäkelä, Tiina 2013: Uudenkylän osayleiskaava. Nastolan kunta ja Luontoselvitys. FCG suunnittelu ja tekniikka. 57 s. + liitteet.

Rassi, Pertti, Hyvärinen, Esko, Juslén, Aino & Mannerkoski, Ilpo (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

Lammi, Esa & Vauhkonen, Marko 2004: Päijät-Hämeen maakuntakaavan luontoinventointi 2003-2004. Päijät-Hämeen liitto & Ympäristösuunnittelu Enviro Oy.

Liite 1. Arvioitujen alueiden suojelutilanne, todetut maa-aineksenotot ja käytettyjen ilmakuva- ja laserkeilausaineistojen päiväykset.

Soranottotilanne on arvioitu laserkeilausaineistosta, ellei muuta ole mainittu. Kuutiomäärät ovat vain suuntaa antavia.

Nimi	Kunta	Luonnonsuojelu-ohjelma	Natura 2000	Luonnon suojelu-alueet	Ilmakuvan vuosi	Laser-keilaus pvm	Alueella soranottoa
Rantaharju-Laattaanharju	Asikkala	valtakunnallisesti arvokas maisema	-	-	2012	28.4.2010	Hoimela: 2500+2000m^3, Ruskeankärki: 25.000m^3, 50.000m^3
Vesivehmaankangas	Asikkala	-	-	-	2010		ei
Kukonharju-Sipilänharju	Hämeenkoski	-	-	-	2010	26.4.2009	Suklammen länsipäädyssä maisemoitu n. 20.000m^{3}ottoalue
Ilolanharjut	Hämeenkoski	-	-	-	2010	26.4.2009	N-reunassa soranotto laajentunut n.4000m^3 ge-rajauksen puolelle, S-reunassa noin 8000m^3
Ahvenaistenharju	Hämeenkoski	-	-	Ahvenaisten pähkinärinne	2010-2011	26.4.2009 ja 7.5.2012	ei
Palomaan harjualue	Hämeenkoski	-	-	-	2010	26.4.2009	S-päässä metsittynyt n1000m^3 ottopaikka
Hiidenmäen harjualue	Kärkölä	-	-	-	2010	25.4.2009	SW-osassa kaksi pientä kotitarvekuoppaa, yht. n1000m^3
Syrjämäki (I Salpausselkä)	Kärkölä	-	-	-	2011	25.4.2009	N-päädyssä n. 15.000m^3 kuoppa, itäreunalla n10.000m^3 kuoppa
Sietikan alue	Lahti	-	-	-			ei arvioitu
Salpausselkä, Uusikylä	Nastola	-	-	-	2011	25.4.2009	Saarenmaan tilan kohdalla n.7000m^3 kuoppa
Salpausselkä, Haarankylä	Nastola	-	-	-	2012	25.4.2009	pieniä kotitarvekuoppia (5000+1000m^3)
Kiviharju	Padasjoki	-	-	-	2010	25.4.2010	ei
Syrjäinmäki	Padasjoki	Valtakunnallisesti arvokas maisema (osittain)	FI0335006 Auttoinen (osittain)	Alhonniemen lehmuslehto	2012	13.5.2012	ei
Leenharju	Sysmä	-	-	-	2013	-	ei ilmakuvan perusteella